

זוה בורר פרק שלישי סנהדרין

כו.

עין משפט
נר מצוה

לג א מ" פ"א מהל'
שמיטין הלכה יא:
לד ב ג מ" שס פ"ח
הלכה יח:

רבינו חננאל

נבאין אלא בזמן
שהמלכות מטילה מס כך
יוכר לנבואתו מן היהודים
מכל אחד ואחד לפי
סמטתו וכיון דחזי רבנן הני
מוכסין שמעריכין העם
ונושאים פנים למקצתן
וימקילן עליהן ומכבדין
על מקצתן יותר מן
הארי נמצא גולנין לפיכך
שחליהון רבוי. משה רבא

[illegible]

מְשַׁרְבּוֹ הָאֲנֵסִין וְמֵי נִינְהוּ אֲרִינוּטָא. וְאִ"ת וּמִשּׁוֹם אֲרִנוּטָא הַמֵּיזִי לְחֶרֶס וְלִדְרוֹעַ דִּהְיָא אִסְקֵרָא מִלְּאִרְיִיתָא וְיִ"ל דְּמֵיירִי בְּשִׁיעִית זְמַן הוּא דְרַכְנֵי אֵל גַּמִּי יִ"ל דְּפִקּוּחַ נֶפֶשׁ הוּא שְׂשׂוּל לְהֵס הַמֶּלֶךְ מִסָּ וְאִין לְהֵס מֵה יִסְרְעוּ וּמִמֵּס תְּכִסִּיפֵת הַמֶּלֶךְ וְהִי

אחרי א"ל ממאן נבעי
שקולו תליסר מעי
ויהדרו ליה אלפניא
אצטריכו לי: א"ר
קוראין אותן אוסי
אומר רב יהודה ה"ק
ווספי שביעית כשרין
וממציא מעות לעניים
ומיית חזרו לומר
קשו בה בני רחבה
ושברו התגרין מיבעי
ומריים אחד זה ואחד
ומאי נינהו ארנונא

וְקוֹר וְזִרְעוֹ בִּשְׁבִיעִית
לֹאֹמַר אוֹסֵפִין כְּשִׁירִין
בְּרִי וְזִרְעוֹ וְרִ"ש בִּן
כִּשְׁנֵי בְּעֵסִיא פִּנְעֵ
כִּהְיִיהוּ אִמְרָ אֵיל
חַוִּייהָ לִהְיוֹת גִּבְרִיא
בֶּהֱנָן וְחֹרֶשׁ אִמְרוּ לוֹ
גִּי בְּחֹבְכוֹ חֹ חַוִּייהָ
סָחָ בְּכִרְמִי אִמְרָ לֵהֶן
אִמְרָ לַעֲקֵל בֵּית הַבֶּרֶךְ
לִהְלֵב יוֹדַע אִם לַעֲקֵל
לֵהוּ בְּרִישָׁא אֵילִימָא
בְּרִישָׁא הָא גִּמִּי לִימְרוּ
אֵלָא הָא אִמְרָ לֵיה
הֵךְ מָאִי שִׁנָּא כִּהֵן
יֵנִית ^(ד) (רִתְנָן) ^(ה) סָאֵה
סָאִין שֶׁל שְׁבִיעִית
כִּבּוֹ וְהוּיִין כִּה אִמְאִי
מִי תְרוּמָה חוּץ מִדְמִי
חַיִּיא מִשְׁמַמְהָ רַעוּלָא
מִנִּי אִשְׁבִּיעִית אִמְרוּ
לִהְלֵחַם מִלִּיקָא לֵאמְרֵיהּ
אַתָּא לִקְמִיָּה דְרַבִּי
חֲשֹׁרְדִין עַל הַשְּׁבִיעִית
אִמְרָ לֹא קִשְׁיָא לִי
רוּעִי בִּקְרִי ^(ו) וְרַבְנָן
אִמְרָ לֹא דְמִי הִתַּם
בְּבִירוֹתָ לִהְיוֹת שִׁחָא
וְקִשְׁרֵי רִשְׁעִים אִינוּ
נִתְּנִין דְּעָקָא כִּי אֲתוּ
לִיה סָרִי לִן רוּעִי

לא מיד^ו אמר להו ואי קרי לכו רועי צאן מאי אמנא
ז שבנא הוה דריש בתליסר רבוותא חזקיה הוה
כי אתא מנחריב וצור עלה דירושלים כתב שבנא
א וסיעתו השלימו חזקיה וסיעתו לא השלימו שנאמר
ון קשת כונונו חצם על יתרו הוה קא מסתפי חזקיה
נשיה דעתיה דקוב"ה בתור רובא כיור דרובא מימסר
נביא ואמר לו ילא תאמרון קשר לכל אשר יאמר
קשר רשעים הוא וקשר רשעים אינו מן המגן הלך
בית דוד בא נביא ואמר לו ימה לך פה ומו לך פה
הנה ה' מטלטלך טלטלה גבר אמר רב יטלטולא
ברכי תנינא מלמד שפרחה בו צרעת כתוב הכא
צנפה כדור אל ארץ רחבת ידים וגו' תנא הוא ביקש
ק איהו אתא גבריאל אחריה לרשא באפי משרייתיה
אמר

אוספין כשרין. דמאי למיכליהו קודם זמן הביעור: ואולי עניים אספי לבו. בשביל המעוט והזו להו קומרי שביעית ורחמא אמר לאלכילה (ויקרא ה) ולא לשכורה (ע"א סב.) והכי משמע ממזימן במחלה לאלו המסולין עכשיו משום קומרי שביעית היו קורין אותן אוספי שביעית

ויבטחו כל ישראל ויבטחו כל ישראל
 כי ינחם נפשיה א"י
 רציוני לי בסדיניא
 דשקלתינהו מיניה ולי
 שמוע בתחילה היו
 שבעית: מאי קאמר
 בתחילה היו אומרים
 סורחין פסולין משרבו
 ואולי עניים ואספי ל
 אחד זה ואחד זה פסול
 האי משרבו האנשים
 ליה אלא בתחילה היו
 זה פסולין משרבו האנ
 דמכריז רבי ינאי *
 משום ארנוא חורו
 סורחין פסולין ר' חיי
 יהוצדק הוה קאזיל *
 בהו ריש לקיש איטפ
 איזיו היכי עבדי עובד
 דקא כריב אמר להן
 יכול לומר אגיסטון

להוואנברא דהוה
בהן וזמר א"ל יכול
אני צדק אמר להם
אני עקלקלות הו
הא קמייאת אמר להו
אגיסטון אני בחבו
ברישא והדר אמר לה
משום ירחשידי אשבו
תרומה שנפלה למא
תעלה פחות מיכן י
ירקבו ימכרנו לכהן ב
אותה סאה ואמר רב

ואת אומרת נחשדו
טרודא הוא דין כי מט
שלפיה לדרגא מתחת
יוחנא א"ל בני אדם ו
בשרן לעבר שנה הדר
מדי דהוה אשלש
אחושבנייהו סמוך והוה
הדור אימנו רבנו ו
הכא קשר רשעים ה
מן המנין אמר רבי י
לקמיה דרבי יוחנא א
בקר ולא אמר ליה א
ליה מאי קשר רשע
ירוש בחד קר רבוהו
פתקא שדא בגי'א ש
יכי הנה הרשעים יד
אמר דילמא חס ושל
אינוו נמי מימסרי ב
העם הזה קשר כל
לחצוב לו קבר בבק
כי יחצב לו קבר בבק

דגברא קשי מדאיתתא 'ועמך עטה אמר רבי יוסי
ועמך עטה וכתוב התם 'ועל שפם יעמה' צנוף יצנפך
קלון בית אדניו לפיכך נהפך כבודו לקלון כי הוה נפ

מסורת הש"ס

(א) וְצִלְ דַּתְרִיל, (ב) נְחוּסָה
תְּרוּמַת פָּדוֹן, (ג) לַעֲלִיל יֵה;
(ד) כְּתוּבַת כַּח, (ה) נְקוּלָה.
רַשִׁי"א, (ו) וַיִּפְּעַ תּוֹס'
סוֹכָה לוֹ, דִּי"ה אֶתְרוּג וְתוֹס'
תּוֹלֵן סָד, דִּי"ה טוֹדֶרֶת.

תורה אור השלם

[illegible]

גליון הש"ס

נמ' א"ל ואי קרי לבו
רועה צאן. עין ע"ז דף נט
ע"ז פוס' ד"ה דלר"י:

הגהות הב"ח

(6) רש"י ד"ה קשר וט'
דנפיק כ"ד נאמנין חס
אינן נאמנין הס"ד:

לְטוֹי רַשִׁי

דורות"א [רידורט"א].
סורג המחזיק את הויתים
מחם בקורה בבית-הכבד.

מיתב המין

לעקל בית הבר. כמין
קופס מסירנת במלודה
ואחרי סמיטת הימים נותן
הגפס כלואו עקל ומניח
עליו קורה ומכנידו להוציא
המשקה הנשאר (ע"ז עה.).

כדמי הרומה חזן סדמי אותה סאה ואמרנן זאת אוסרת נחשדו הכהנים על השביעית כי כיון לאסאי סליקו לאיצרז שלסוף לדרגא מתחיה אמרו טורדא הוא כיון
אחא דיש לקיש כשרה שרין ויחנן א"ל כן אדום החשורין על השביעית כשרה שרין ויחנן א"ל כן דבבר שרשא אומימיה לא הני שרשעי איתן. וקשר רשעין איתן סה הפנין א"ל ויחנן
א"ל כלמרו יז צרה: ונבנה ביתי בתלמי שר וברכותא אשכחון בשר וזהו היתא ספסילי ורלא מסבחו כוכביה כרן ורובא. כן הוביא ואמר לא תאמרו יז קשר רשעין איתן סה הפנין א"ל ויחנן
א"ל כיון מוכרין אותה לכן.